

Carmen Alborch se'n va anar com només ella podia fer-ho: obrint camí, marcant el pas d'un moviment que hui, gràcies a dones com ella i a pesar de l'amenaça reaccionària que representa la irrupció de Vox i la connivència còmplice de Ciutadans i Partit Popular, està més viu que mai. El 9 d'Octubre passat, l'exministra socialista rebia de mans del president valencià, Ximo Puig, l'Alta Distinció de la Generalitat. Va ser la seua última aparició pública i, pionera i lluitadora com era, ens va deixar una proposta valenta per a sumar al gran llegat que ens deixa: "El feminisme, com ha millorat la qualitat de vida de tots els ciutadans i ciutadanes, hauria de ser declarat Patrimoni Immaterial de la Humanitat", va dir.

Ahir, al voltant d'aquest eix, la lluita per la igualtat, a la que tants esforços va dedicar, a Vila-real li vam voler retre un humil homenatge. De la mà de la UNED i el seu cicle de Conferències Blanques, que amb tanta cura preparen la directora del centre associat, Maria Rosario Andreu, i Juanlu Sánchez, ens vam sumar al debat. Ho vam fer, a més, amb una persona que va conèixer Carmen molt bé, l'expresident socialista de la Generalitat i vicepresident segon del Senat, Joan Lerma, i amb la diputada autonòmica i exdirectora de l'Institut de la Dona, Rosa Peris.

La lluita per la igualtat entre les dones i els homes ha assolit cotes fa uns segles impensables, però, malauradament, està encara lluny d'haver acabat. Aquesta lluita per la justícia i per la igualtat, llarga i dolorosa, té un nom: feminisme. La resta d'interpretacions, connotacions (sempre negatives) i neologismes (sempre malintencionats) amaguen darrere seu un biaix de masclisme que, com a societat, no podem consentir. La igualtat és un dret constitucional que ha costat molt d'aconseguir, però que pot desaparèixer en un no-res. Aquests dies, quan estem veient i escoltant els dirigents del Partit Popular i Ciutadans abaixar el cap per un grapat de vots i agafar-se de la mà de l'extrema dreta en Andalusia, creuant línies roges que en cap altre país d'Europa s'han atrevit a creuar, s'ha fet viral una frase de l'escriptora i filòsofa feminista Simone de Beauvoir que resumeix bé aquesta situació: "No oblideu mai que bastarà una crisi política o econòmica perquè els drets de les dones tornen a ser qüestionats. Aquests drets mai es donen per adquirits, heu de romandre vigilants tota la vostra vida".

La igualtat legal entre dones i homes és un fet consumat en el nostre ordenament jurídic, però segueixen existint greus desigualtats de base davant les quals no podem ni devem tancar els ulls. La més greu de totes, la violència masclista. Però hi ha d'altres: les diferències salarials, els sostres de cristall, la conciliació familiar i laboral... Molts dels drets que hui gaudim els han lluitat altres abans que nosaltres; en el cas de la igualtat, el paper del moviment feminista ha estat i estarà fonamental. Carmen Alborch ens mostra de nou el camí: demanem a la UNESCO que declare el feminisme Patrimoni Immaterial de la Humanitat.